

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

8 päivänä kesäkuuta 2016*

EU-tavaramerkki — Rauhanmerkkiä esittävän kuviomerkin rekisteröintiä EU-tavaramerkiksi koskeva hakemus — Menetetyn määräajan palauttamista koskeva pyyntö — Kanteen nostamiselle unionin yleisessä tuomioistuimessa asetetun määräajan noudattamatta jättäminen

Asiassa T-583/15,

Monster Energy Company, kotipaikka Corona, Kalifornia (Yhdysvallat), edustajanaan solicitor P. Brownlow,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), asiamiehenään D. Gája,

vastaajana,

jossa on kyse kanteesta, joka on nostettu EUIPO:n toisen valituslautakunnan 17.7.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 2788/2014-2), joka koskee hakemusta rauhanmerkkiä esittävän kuviomerkin rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. E. Martins Ribeiro sekä tuomarit S. Gervasoni ja L. Madise (esittelevä tuomari),

kirjaaja: E. Coulon,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 5.10.2015 jätetyn kannekirjelmän,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 6.11.2015 jätetyn vastineen,

ottaen huomioon, etteivät varsinaiset asianosaiset ole tehneet istunnon järjestämistä koskevaa pyyntöä kolmen viikon kuluessa siitä, kun ilmoitus asian käsittelyn kirjallisen vaiheen päättämisestä on annettu tiedoksi, ja päätettyään unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 106 artiklan 3 kohdan nojalla ratkaista kanteen ilman asian käsittelyn suullista vaihetta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

Asian tausta

- 1 Kantajana oleva Monster Energy Company teki 21.11.2012 Euroopan unionin teollisoikeuksien virastolle (EUIPO) Euroopan unionin tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1) nojalla hakemuksen seuraavan kuviomerkin rekisteröimiseksi:

- 2 Tavarat, joita varten rekisteröintiä on haettu, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan, 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkiin 5, 30 ja 32.
- 3 Tutkija epäsi 8.5.2013 tekemällään päätöksellä haetun tavaramerkin rekisteröinnin asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 7 artiklan 2 kohdan, luettuina yhdessä yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2868/95 (EYVL 1995, L 303, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, 11 säännön kanssa, perusteella.
- 4 Kantaja jätti 8.7.2013 tutkijan päätöksestä asetuksen N:o 207/2009 58–64 artiklan nojalla valituksen EUIPO:hon.
- 5 EUIPO:n ensimmäinen valituslautakunta hylkäsi valituksen 11.12.2013 tekemällään päätöksellä (jäljempänä ensimmäinen päätös).
- 6 Kantaja ilmoitti 23.6.2014 lähetetyllä faksilla EUIPO:lle, että sen tietoon on asian käsittelyvaiheen selvittämisen jälkeen tullut, että EUIPO:n ensimmäinen valituslautakunta oli tehnyt ensimmäisen päätöksen, jota kuitenkaan ei ollut annettu sille tiedoksi. Se vaati näin ollen, että asiassa oli määrättävä alkamaan uusi kanteen nostamisen määräaika, jotta se mahdollisesti voi nostaa ensimmäisestä päätöksestä kanteen unionin yleisessä tuomioistuimessa.
- 7 Koska kantaja ei ollut saanut vastausta 23.6.2014 lähettämäänsä faksiin, se toisti vaatimuksensa 2.7.2014 lähettämässään sähköpostissa, jossa se jätti valituksen EUIPO:lle.

- 8 EUIPO:n ”Yhteydenpito käyttäjien kanssa” -nimisen palvelun ”Valitukset”-niminen yksikkö vastasi 10.7.2014 päivätyllä sähköpostilla kantajalle, että ensimmäinen päätös oli annettu kantajalle tiedoksi 20.12.2013 lähetetyllä faksilla tämän lähettämiseen käytetyn faksilaitteen lähetyseraportin mukaan, johon sisältyi päivämäärän, kellonajan ja vastaanottajan numeron lisäksi maininta ”OK”. Se lisäsi vielä, että unionin yleisellä tuomioistuimella oli toimivalta ratkaista ensimmäisestä päätöksestä nostettu kanne ja että se arvioi kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymisen asian olosuhteiden ja esitettyjen todisteiden perusteella.
- 9 Valituslautakuntien kirjaamon 15.7.2014 lähettämässä faksissa vahvistettiin kantajalle ensimmäisen päätöksen tiedoksi antamiseen käytetyn faksilaitteen lähetyseraportin sisältö ja todettiin, ettei EUIPO voinut myöntää uutta määräaika kanteen nostamista varten.
- 10 EUIPO:n yksiköiden ja kantajan välillä käytiin asiasta vielä kirjeenvaihtoa seuraavien viikkojen aikana ja loppujen lopuksi kantaja ryhtyi samanaikaisesti kahteen eri toimeen.
- 11 Ensinnäkin se nosti ensimmäisestä päätöksestä kanteen unionin yleisessä tuomioistuimessa kyseisen tuomioistuimen kirjaamoon 18.8.2014 jättämällä kennekirjelmällä, joka on rekisteröity numerolla T-633/14.
- 12 Toiseksi se jätti samana päivänä EUIPO:hon asetuksen N:o 207/2009 81 artiklassa tarkoitetun pyynnön menetety määräajan palauttamisesta.
- 13 Saadakseen palautettua oikeutensa riitauttaa ensimmäinen päätös unionin yleisessä tuomioistuimessa ja pitääkseen EU-tavaramerkin rekisteröintihakemuksensa merkittynä EUIPO:n rekisteriin Euroopan unionin tuomioistuimissa käytävän oikeudenkäynnin ajan kantaja esitti kyseisessä pyynnössä ne olosuhteet ja tapahtumat, jotka olivat johtaneet siihen, että se sai kaikesta noudattamastaan tarkkaavaisuudesta huolimatta tiedon tästä päätöksestä vasta 17.6.2014. Ensimmäisen päätöksen 20.12.2013 päiväty tiedoksi antaminen ei ollut koskaan saapunut sille. EUIPO:n täytyi siten todeta, että arvioitaessa sitä, onko asian saattamiselle unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi asetettua määräaika noudatettu, oli käytettävä alkamispäivänä 17.6.2014, ja sen oli merkittävä kantajan tekemä EU-tavaramerkin rekisteröintihakemus uudelleen rekisteriinsä.
- 14 Valituslautakuntien kirjaamo totesi 29.8.2014 päivätyssä kirjeessään, ettei se voinut hyväksyä menetety määräajan palauttamista koskevaa pyyntöä sen takia, että asetuksen N:o 207/2009 81 artikla koskee ainoastaan EUIPO:n suhteen sovellettavia määräaikoja eikä unionin yleisen tuomioistuimen suhteen sovellettavia määräaikoja, että käytetyn faksilaitteen lähettämiseraportti vahvistaa, että ensimmäinen päätös oli annettu tiedoksi 20.12.2013 ja että unionin yleinen tuomioistuin, jonka käsiteltävänä asia on tästä lähtien, on ainoa, joka pystyy lausumaan asiassa.
- 15 Kantaja jätti 28.10.2014 EUIPO:hon valituksen 29.8.2014 päivätystä valituslautakuntien kirjaamon kirjeestä. Kantaja täydensi valitusta 31.12.2014 täydentävällä muistiolla, jossa se vaati kirjaamon lähettämän kirjeen kumoamisen lisäksi, että sen menetety määräajan palauttamisesta tekemä pyyntö on tutkittava uudelleen.
- 16 Menettelyä jatkettiin siihen asti kunnes EUIPO:n toinen valituslautakunta teki 17.7.2015 päätöksen, jossa se jätti kantajan sille tekemän valituksen tutkimatta tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisen takia (jäljempänä riidanalainen päätös). Päätös annettiin kantajalle tiedoksi 5.8.2015.
- 17 Valituslautakunta muistutti riidanalaisessa päätöksessään tietyistä asetuksen N:o 207/2009 sellaisista säännöksistä, jotka liittyvät EUIPO:n elinten tekemiä päätöksiä vastaan käytettäviin oikeussuojakeinoihin, eli kyseisen asetuksen 58 artiklan 1 kohdasta ja 65 artiklan 1 ja 5 kohdasta. Se muistutti myös saman asetuksen 81 artiklan 1 kohdan sisällöstä, jossa määritellään menetety määräajan palauttamista koskevan menettelyn yleinen soveltamisala.

- 18 Tämän jälkeen valituslautakunta totesi, että valituslautakuntien kirjaamon 29.8.2014 päivätty kirje ei ole EUIPO:n ensimmäisen asteen osastolta peräisin oleva päätös, johon voidaan hakea muutosta asetuksen N:o 207/2009 58 artiklan perusteella ja että valitus on näin ollen jätettävä tutkimatta.
- 19 Valituslautakunta lisäsi, että käsiteltävässä asiassa ei voitu missään tapauksessa soveltaa asetuksen N:o 207/2009 81 artiklan 1 kohtaa. Se korosti, että edellä mainittu säännös koskee tilanteita, joissa määräaika ei ole pystytty noudattamaan ”viraston suhteen” ja että kantaja vaati oikeuksiensa palauttamista unionin yleisen tuomioistuimen suhteen asetetun sellaisen määräajan osalta, jonka kuluessa kanne on nostettava kyseisessä tuomioistuimessa, eli sellaisessa menettelyssä, jota ei käydä EUIPO:ssa, ja katsoi, ettei sillä ollut toimivaltaa päättää pyynnöstä. Valituslautakunta hylkäsi tältä osin kantajan tulkinnan, jonka mukaan kyseisessä säännöksessä mainittu määräaika on ymmärrettävä EUIPO:ta ”koskevaksi” tai EUIPO:hon ”liittyväksi” määräajaksi eli se toisin sanoen lasketaan suhteessa kaikkiin EUIPO:n toimiin.
- 20 Valituslautakunta totesi vielä, että kantajan ensimmäisestä päätöksestä nostama kanne on vireillä unionin yleisessä tuomioistuimessa ja että tämä vahvistaa, ettei valituslautakunnalla ole toimivaltaa päättää menetetyt määräajan palauttamista koskevasta pyynnöstä.
- 21 Unionin yleinen tuomioistuin jätti 9.9.2015 asiassa *Monster Energy v. SMHV* (Rauhanmerkki) (T-633/14, ei julkaistu, EU:T:2015:658) antamallaan määräyksellä ensimmäisestä päätöksestä nostetun kanteen tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuivat sen takia, että kanne oli nostettu liian myöhään. Tähän määräykseen haettiin muutosta unionin tuomioistuimelle jätetyllä valituksella. Unionin tuomioistuin on hylännyt valituksen 4.5.2016 antamallaan määräyksellä *Monster Energy v. EUIPO* (C-602/15 P).
- 22 Kantaja nosti 5.10.2015 tällaisessa tilanteessa nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

Asianosaisten vaatimukset

- 23 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen
 - palauttaa asian EUIPO:n toisen valituslautakunnan käsiteltäväksi, jotta se antaa asiaratkaisun menetetyt määräajan palauttamista koskevasta pyynnöstä, ja
 - velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 24 EUIPO vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen ja
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

- 25 Kantaja vetoaa kanteensa tueksi pääasiallisesti neljään kanneperusteeseen. Kantajan mukaan valituslautakunta rikkoi ensinnäkin asetuksen N:o 207/2009 58 artiklaa katsoessaan, että 29.8.2014 päivättyyn valituslautakuntien kirjaamon kirjeeseen ei voida hakea muutosta kyseisen säännöksen perusteella. Toiseksi valituslautakunta rikkoi kyseisen asetuksen 65 artiklan 5 kohtaa vahvistaessaan, että ensimmäisen päätöksen tiedoksiantamispäivä, jota käytetään laskettaessa kanteen nostamisen määräaika unionin yleisessä tuomioistuimessa, on 20.12.2013. Kolmanneksi valituslautakunta rikkoi

myös kyseisen asetuksen 81 artiklaa katsoessaan, ettei kyseistä artiklaa sovelleta tilanteeseen, jossa pyydetään määräajan uudelleen alkamista unionin yleisessä tuomioistuimessa nostettavaa kannetta varten ja katsoessaan näin ollen, ettei sillä ollut toimivaltaa soveltaa tätä säännöstä käsiteltävässä asiassa. Neljänneksi valituslautakunta laiminlöi päätöksen tekemisen ja rikkoi saman asetuksen 75 artiklaa, koska se ei antanut ratkaisua eikä perustellut riidanalaista päätöstä edellä olevassa 13 kohdassa mainitun sen toisen vaatimuksen osalta, joka sisältyy kantajan menetetyin määräajan palauttamista koskevaan ja valituslautakunnalle osoitetussa täydentävässä muistiossa toistettuun pyyntöön ja joka koskee kantajan EU-tavaramerkin rekisteröintihakemuksen merkitsemistä uudelleen EUIPO:n rekisteriin siksi ajaksi, jona sen kannetta tutkitaan unionin tuomioistuimissa.

- 26 Aivan aluksi on tutkittava viimeinen kanneperuste, joka koskee päätöksen tekemisen laiminlyöntiä ja riidanalaisen päätöksen puutteellisia perusteluita.

Päätöksen tekemisen laiminlyöntiä ja perustelujen puuttumista koskeva kanneperuste

- 27 Kantaja esitti EUIPO:ssa menetetyin määräajan palauttamisesta tehdyn pyynnön, joka koski määräaika, jonka kuluessa asia on saatettava unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, ja totesi, että koska tätä määräaika ei määrätty alkamaan uudestaan 17.6.2014, se menetti paitsi oikeuden hakea muutosta unionin tuomioistuimilta myös oikeuden EU-tavaramerkin rekisteröintihakemuksensa vireillä pitämiseen. Se vaati nimenomaisesti pyyntöön sisältyvissä vaatimuksissaan, että päätöksessä on todettava, että määräaika asian saattamiseksi unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi on alkanut uudestaan 17.6.2014 ja että sen EU-tavaramerkin rekisteröintihakemus on merkittävä uudelleen EUIPO:n rekisteriin siksi ajaksi, jona sen kannetta tutkitaan unionin tuomioistuimissa. Se toisti vielä nämä seikat ja vaatimukset täydentävässä muistiossa valituslautakunnassa.
- 28 Kantaja korostaa unionin yleisessä tuomioistuimessa nostamassaan kanteessa, että valituslautakunta ei ollut lausunut riidanalaisessa päätöksessä edellä 27 kohdassa mainittuun toiseen oikeuteen liittyvästä kantajan vaatimuksesta, joka koskee EU-tavaramerkin rekisteröintihakemuksen merkitsemistä uudelleen EUIPO:n rekisteriin siksi ajaksi, jona sen kannetta tutkitaan unionin tuomioistuimissa. Vielä merkittävämpää on, että riidanalaiseen päätökseen ei sisälly tältä osin minkäänlaisia perusteluita, minkä vuoksi on jätetty noudattamatta olennaisia menettelymääräyksiä, mikä estää kantajaa puolustamasta tehokkaasti oikeuksiaan päätöksen suhteen. Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta lausumaan vaatimuksesta ja lisää, että perustelujen puuttuminen vaikuttaa myös unionin yleisen tuomioistuimen mahdollisuuksiin tutkia riidanalaisen päätöksen laillisuutta.
- 29 Lausumatta jättäminen hakemuksen jostakin vaatimuksesta voi johtaa vähintäänkin valituslautakunnan päätöksen osittaiseen kumoamiseen (ks. vastaavasti tuomio 2.7.2002, SAT.1 v. SMHV (SAT.2), T-323/00, EU:T:2002:172, 19 kohta).
- 30 Kuten edellä 27 kohdassa on palautettu mieleen, kantaja esitti käsiteltävässä asiassa EUIPO:lle vaatimuksen EU-tavaramerkin rekisteröintihakemuksen merkitsemisestä uudelleen EUIPO:n rekisteriin siksi ajaksi, jona sen kannetta tutkitaan unionin tuomioistuimissa, sellaisen menetetyin määräajan, jonka kuluessa asia on saatettava unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, palauttamista koskevan pyynnön yhteydessä ja yhdisti siten vaatimuksensa rekisteröintihakemuksensa merkitsemisestä uudelleen rekisteriin kyseistä määräaika koskevaan pyyntöönsä.
- 31 Koska valituslautakunta vahvisti valituslautakuntien kirjaamon kannan, jonka mukaan menetetyin määräajan palauttamista koskeva menettely ei voi koskea määräaika, jonka kuluessa asia on saatettava unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, määräajan asian saattamiselle unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi alkamista uudelleen 17.6.2014 koskevaan vaatimukseen yhdistetty vaatimus EU-tavaramerkin rekisteröintihakemuksen merkitsemisestä uudelleen EUIPO:n rekisteriin on

väistämättä hylätty. Näin ollen valituslautakunta ei laiminlyönyt päätöksen tekemistä menetety määräajan palauttamisesta esitetyn pyynnön yhteydessä esitetystä uudelleen merkitsemistä koskevasta vaatimuksesta.

- 32 Tämä toteamus ei ole ristiriidassa sen EUIPO:n vastineessa esitetyn seikan kanssa, jonka mukaan kantajan esittämän EU-tavaramerkin rekisteröintihakemuksen nykyinen tila rekisterissä on ”kanne vireillä” eikä ”hakemus hylätty”. EUIPO totesi nimittäin menetety määräajan palauttamista koskevasta pyynnöstä riippumattomassa yhteydessä, että kyseessä olevan tavaramerkin rekisteröinnin epäämiseen oli haettu muutosta unionin tuomioistuimilta, ja päätteli tästä, että rekisteröintihakemuksen tilan oli oltava rekisterissä ”kanne vireillä”.
- 33 Väitetystä perustelujen puuttumisesta on palautettava mieleen, että asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan mukaisesti EUIPO:n on perusteltava päätöksensä. Tästä myös SEUT 296 artiklasta seuraavasta perusteluvollisuudesta on olemassa vakiintunut oikeuskäytäntö, jonka mukaan perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä toimen laatijan päättely siten, että yhtäältä ne, joita toimi koskee, voivat käyttää tehokkaasti oikeuttaan vaatia tuomioistuinten harjoittamaa valvontaa riidanalaisen päätöksen osalta, ja siten, että toisaalta unionin tuomioistuimet voivat tutkia päätöksen laillisuuden. Perusteluissa ei kuitenkaan tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja. Tutkittaessa sitä, täyttävätkö päätöksen perustelut nämä vaatimukset, on päätöksen sanamuodon lisäksi otettava huomioon myös asiayhteys ja kaikki kyseistä alaa koskevat oikeussäännöt (tuomio 29.2.1996, komissio v. neuvosto, C-122/94, EU:C:1996:68, 29 kohta ja tuomio 28.1.2016, Gugler France v. SMHV – Gugler (GUGLER), T-674/13, ei julkaistu, EU:T:2016:44, 52 kohta). Lisäksi perusteluvollisuutta on arvioitava asiaan liittyvien asianhaarojen perusteella, joita ovat erityisesti toimen sisältö ja esitettyjen perusteiden luonne, mikä johtaa siihen, että perusteluvollisuus ei välttämättä velvoita aina ottamaan täsmällistä kantaa kaikkiin niiden, joita toimi koskee, esittämiin tai vaatimiin seikkoihin (tuomio 30.3.2000, VBA v. Florimex ym., C-265/97 P, EU:C:2000:170, 93 kohta; ks. myös vastaavasti tuomio 30.11.2000, Industrie des poudres sphériques v. komissio, T-5/97, EU:T:2000:278, 199 kohta ja tuomio 9.12.2010, Tresplain Investments v. SMHV – Hoo Hing (Golden Elephant Brand), T-303/08, EU:T:2010:505, 46 kohta).
- 34 Väitetystä perusteluiden puuttumisesta on todettava, että riidanalaiseen päätökseen sisältyvät edellä 33 kohdassa mieleen palautettujen vaatimusten mukaiset perustelut, joiden perusteella valituslautakunnan päättely voitiin ymmärtää ja laatia siitä edellä 17–20 kohdassa olevassa katsaus. Kun valituslautakunta ei perustellut erikseen sitä, miksi se hylkäsi menetety määräajan palauttamista koskevaan pyyntöön sisältyvän vaatimuksen EU-tavaramerkin rekisteröintihakemuksen uudelleen merkitsemisestä EUIPO:n rekisteriin, joka on toistettu kantajan täydentävässä muistiossa, se teki näin myös siitä syystä, että se hylkäsi menetety määräajan palauttamista koskevan pyynnön ja sen käsiteltäväksi saatetun valituksen kokonaisuutena sen takia, että ne oli esitetty sellaisille elimille, jotka eivät olleet toimivaltaisia; tällöin ei ollut välttämätöntä toistaa samoja selityksiä jokaisen niistä johtuvan vaatimuksen osalta.
- 35 Päätöksen tekemisen laiminlyöntiä ja riidanalaisen päätöksen puutteellisia perusteluita koskeva kanneperuste on näin ollen hylättävä. Tämän jälkeen on tutkittava kolmas kumoamista koskeva kanneperuste.

Asetuksen N:o 207/2009 81 artiklan rikkomista koskeva kanneperuste

- 36 Kantajan mukaan valituslautakunta rikkoi asetuksen N:o 207/2009 81 artiklaa, joka koskee menetety määräajan palauttamista koskevaa menettelyä, katsoessaan, että sitä ei sovelleta tilanteessa, jossa on pyydetty määräajan uudelleen alkamista unionin yleisessä tuomioistuimessa nostettavaa kannetta varten, ja päätellessään tämän perusteella, ettei sillä ollut toimivaltaa soveltaa tätä säännöstä käsiteltävään asiaan.

37 Asetuksen N:o 207/2009 81 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”[Euroopan unionin] tavaramerkin hakijalle tai haltijalle tai muulle virastossa käytävän menettelyn osapuolelle, joka huolimatta olosuhteiden edellyttämästä asianmukaisesta tarkkaavaisuudesta ei ole pystynyt noudattamaan määräaika viraston suhteen, voidaan pyynnöstä palauttaa tämän oikeudet, jos noudattamatta jättäminen on tämän asetuksen nojalla suoraan aiheuttanut oikeuden tai muutoksenhakukeinon menettämisen.”

38 Kantaja väittää, että maininnallaan ”määräaika viraston suhteen” lainsäätäjällä halusi tarkoittaa EUIPO:ta ”koskevia” tai EUIPO:hon ”liittyviä” määräaikoja. Menetetty mahdollisuus nostaa kanne valituslautakunnan päätöksestä unionin yleisessä tuomioistuimessa kanteen nostamisen määräajan noudattamatta jättämisen takia on voitava saattaa käsiteltäväksi menetety määräajan palauttamista koskevassa menettelyssä, koska määräaika koskee EUIPO:ta sellaisen päätöksen tekijänä, joka voidaan riitauttaa, ja unionin yleisessä tuomioistuimessa käsiteltävän asian potentiaalisena asianosaisena.

39 Kantaja katsoo nimittäin, että ilmaisujen ”suhteen”, ”koskevia” ja ”liittyviä” merkitys on sama. Se korostaa, että kyseisen määräajan asetuksessa N:o 207/2009 säädetty alkamispäivä määräytyy EUIPO:n päätöksen perusteella. Se viittaa kyseisen asetuksen 64 artiklan 3 kohtaan ja painottaa myös sitä, että edellä mainittu päätös tulee voimaan määräajan päätyttyä, jollei asiaa ole saatettu unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Kantaja huomauttaa vielä siitä, että kyseisen asetuksen 81 artiklan 5 kohdassa, jossa luetellaan menetety määräajan palauttamista koskevan menettelyn soveltamisalan rajoitukset, ei mainita kyseisen asetuksen 65 artiklaa, jossa säädetään muutoksenhausta unionin tuomioistuimissa ja määritellään erityisesti kanteen nostamisen määräaika. Kantajan mukaan unionin yleisessä tuomioistuimessa nostettavan kanteen määräajat koskevat siten EUIPO:ta monella tavoin ja kyseisen määräajan noudattamatta jättäminen voi olla menetety määräajan palauttamista koskevan menettelyn kohteena.

40 Tässä on kuitenkin palautettava mieleen, että asetuksen N:o 207/2009 johdanto-osan 12 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

” – on välttämätöntä, säilyttäen kuitenkin yhteisön olemassa oleva toimielinrakenne ja valtuuksien tasapaino, säätää sisämarkkinoilla toimivasta yhdenmukaistamisvirastosta (tavaramerkit ja mallit), joka on teknisesti riippumaton ja jolla on riittävä oikeudellinen, hallinnollinen ja taloudellinen itsenäisyys. Tätä varten on tarpeen ja aiheellista, että kyseinen virasto on yhteisön elin ja oikeushenkilö, joka käyttää sille tällä asetuksella annettuja toimivaltuuksia yhteisön oikeutta noudattaen ja ilman, että sillä on vaikutusta yhteisön toimielinten käyttämään toimivaltaan.”

41 Kuten EUIPO esittää, se, että jollekin sen elimistä annetaan valtuus hyväksyä menetety määräajan palauttamista koskeva pyyntö unionin yleisessä tuomioistuimessa nostettavan kanteen määräajan osalta, merkitsisi tunkeutumista kyseisen tuomioistuimen toimivallan alueelle, joka arvioi – jollei unionin tuomioistuimen harjoittamasta valvonnasta muuta johdu – SEUT 256 ja SEUT 263 artiklan mukaisesti yksin sen, onko sen käsiteltäväksi saatettu kanne otettava tutkittavaksi.

42 Näissä määräyksissä määrätään, että unionin yleinen tuomioistuin tutkii unionin elinten tai laitosten sellaisten toimien laillisuuden, joiden tarkoituksena on tuottaa oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin, jollei erityisesti siihen liittyvistä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä muuta johdu, että kanne on pantava vireille kahden kuukauden kuluessa toimen julkaisemisesta tai siitä, kun se on annettu kantajalle tiedoksi, taikka, jollei säädöstä ole julkaistu tai annettu tiedoksi, siitä, kun kantaja on saanut siitä tiedon. Tutkittavaksi ottaminen on yksi niistä kanteen arviointia koskevista seikoista, jotka kuuluvat tuomioistuinten toimivaltaan, varsinkin, kun niiden on tutkittava se viran puolesta, kuten on palautettu mieleen erityisesti 26.2.1981 annetussa määräyksessä Farrall v. komissio (10/81, EU:C:1981:60) tai 23.4.1986 annetussa tuomiossa Les Verts v. parlamentti (294/83, EU:C:1986:166, 19 kohta).

- 43 SEUT 263 artiklan viidennen kohdan mukaan unionin elinten ja laitosten perustamissääädöksissä voidaan säätää erityisistä edellytyksistä ja menettelysäännöistä, jotka koskevat luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön kannetta kyseisten elinten tai laitosten sellaisten säädösten johdosta, joiden tarkoituksena on tuottaa näitä henkilöitä koskevia oikeusvaikutuksia. Kuitenkin nyt käsiteltävässä asiassa asetuksen N:o 207/2009 65 artiklan 5 kohta, jossa todetaan, että kanne valituslautakunnan päätöksestä on nostettava unionin tuomioistuimessa kahden kuukauden kuluessa valituslautakunnan päätöksen tiedoksi antamisesta, on täysin johdonmukainen SEUT 263 artiklassa määrätyn yleisen järjestelmän kannalta siltä osin kuin kyse on tuomioistuinten toimivallasta arvioida kanteen määräajan noudattamista.
- 44 Asiakirja-aineistosta käy tältä osin ilmi, että kantaja on saattanut asian unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatuaan tiedon ensimmäisestä päätöksestä ja että tässä yhteydessä oli jo ratkaistu kysymys siitä, oliko kyseisestä päätöksestä unionin yleisessä tuomioistuimessa nostettavan kanteen määräaika noudatettu. Unionin yleinen tuomioistuin totesi, että kanne oli nostettu liian myöhään ja että se oli näin ollen jätettävä tutkimatta. Koska asiassa on haettu valituksella muutosta, tämä harkinta olisi mahdollisesti voitu suorittaa uudelleen mutta sen suorittajina olisivat joka tapauksessa olleet unionin tuomioistuimet eikä EUIPO. Vaikka oletettaisiin, että EUIPO:n valituslautakunta olisi hyväksynyt menetetyt määräajan palauttamista koskevan pyynnön, se ei olisi missään tapauksessa velvoittanut unionin yleistä tuomioistuinta sen arvioidessa sitä, oliko ensimmäisestä päätöksestä sen käsiteltäväksi saatettu kanne nostettu liian myöhään vai ei.
- 45 Menetetyt määräajan palauttamista koskevasta pyynnöstä annettua asetuksen N:o 207/2009 81 artiklaa ei siten sovelleta sellaisissa tilanteissa, joissa tuomioistuin voi katsoa, että EUIPO:n valituslautakunnan päätöksestä unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatettu kanne on nostettu liian myöhään, vaan sovellettavaksi tulevat määräykset, joita sovelletaan tuomioistuimeen, toisin sanoen SEUT 263 artikla ja sen lisäksi Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 45 artiklan toinen kohta, jonka mukaan ”määräajan päätyminen ei johda oikeudenmenetyksiin, jos se, jota asia koskee, osoittaa, että on ollut ennalta arvaamattomia seikkoja tai ylivoimainen este”.
- 46 Tuomioistuinmenettely ei sitä paitsi jakaudu – kuten asetuksen N:o 207/2009 81 artiklassa säädetään – alusta alkaen kahteen osaan siten, että ensimmäisenä osana olisi kanteen nostaminen ja toisena osana menetetyt määräajan palauttamista koskevan sellaisen pyynnön jättäminen, josta tuomioistuin tekisi erikseen päätöksen arvioidakseen, voidaanko kanne ottaa tutkittavaksi kyseisen kanteen nostamisen määräajan noudattamisen osalta. Kanteen tutkittavaksi ottaminen tutkitaan nimittäin periaatteessa kanteen jättämisen jälkeen aloitetussa menettelyssä itsessään ja ainoastaan silloin, kun tuomioistuimelle on tehty oikeudenkäyntiväite, jossa tuomioistuinta vaaditaan lausumaan väitteestä käsittelemättä pääasiaa, tai kun tuomioistuin ottaa viran puolesta esille tältä osin ehdottoman prosessinedellytyksen puuttumisen, tuomioistuin voi lausua erillisellä päätöksellä tutkittavaksi ottamisesta ja antaa sen jälkeen asiaratkaisun, jos se kuitenkin katsoo, että kanne voidaan ottaa kuitenkin tutkittavaksi.
- 47 Näin ollen kantajan esittämät argumentit, jotka perustuvat verbaalisiin näkökulmiin ja siihen, että unionin yleisessä tuomioistuimessa nostettavan kanteen määräajat koskevat monella tavoin EUIPO:ta, eivät voi menestyä.
- 48 Asetuksen N:o 207/2009 81 artiklan menettelyä koskevat säännökset ovat itsessään täysin johdonmukaisia edellä 41–47 kohdassa esitetyn SEUT 256 ja SEUT 263 artiklan tulkinnan kanssa.
- 49 Asetuksen N:o 207/2009 81 artiklaan sisältyy nimittäin 2 kohta, jossa täsmennetään, että suorittamatta jätetty toimi on suoritettava menetetyt määräajan palauttamista koskevan pyynnön esittämisen määräajassa eli kahden kuukauden kuluessa noudattamatta jättämisen perusteen lakattua. Saman artiklan 4 kohdassa todetaan, että ”viranomaisen, jolla on toimivalta päättää suorittamatta jätetystä

toimesta, tekee pyyntöä koskevan päätöksen”. Suorittamatta jätetty toimi on toimi, joka olisi pitänyt tehdä siinä määräajassa, jonka uudelleen alkamista pyynnössä vaaditaan ja jonka kohteena on tällaisen oikeuden saaminen tai muutoksen hakeminen.

- 50 Koska nyt käsiteltävässä asiassa on kyse unionin yleisessä tuomioistuimessa EUIPO:n valituslautakunnan päätöksestä nostetusta kanteesta, siinäkin tapauksessa, että oletettaisiin, että kanteeseen olisi sovellettava asetuksen N:o 207/2009 81 artiklaa, kyseisen artiklan soveltaminen edellyttäisi – kun otetaan huomioon kyseisen artiklan 2 ja 4 kohta –, että suorittamatta jätetty toimi eli kanteen nostaminen on suoritettava sellaisen noudattamatta jättämisen perusteen lakkaamisesta alkavan kahden kuukauden määräajan kuluessa, jonka johdosta kanteen nostaminen ei ollut mahdollista aikaisemmin, ja että samassa ajassa esitetään pyyntö menetetyn määräajan palauttamisesta sille elimelle, joka on toimivaltainen ratkaisemaan kanteen, eli unionin yleiselle tuomioistuimelle. Tämä ei vastaa kantajan toivomaa tulkintaa ja sillä vahvistetaan ennen kaikkea se, ettei EUIPO:n mikään yksikkö tai elin voi lausua siitä.
- 51 Lisäksi edellä 45 kohdassa olevaa toteamusta ei voida horjuttaa sillä kantajan korostamalla seikalla, jonka mukaan asetuksen N:o 207/2009 81 artiklan 5 kohdassa, jossa säädetään tämän artiklan soveltamista koskevista poikkeuksista tiettyjen EUIPO:ssa käytävien menettelyiden määräaikojen suhteen, ei mainita saman asetuksen 65 artiklaan otettua unionin yleisessä tuomioistuimessa nostettavan kanteen määräaika. Sen puuttuminen selittyy sillä, että asetuksen N:o 207/2009 81 artiklaa ei kokonaisuudessaan sovelleta unionin tuomioistuinten käsiteltäviksi saatetuissa menettelyissä. Kantaja on aivan oikeassa painottaessaan sitä, että saman asetuksen 82 artiklan, jonka otsikkona on ”Menettelyn jatkaminen” ja jossa säädetään muista sellaista tilanteista, joissa määräaika on jätetty noudattamatta EUIPO:n ”suhteen” ja jotka voidaan saattaa säännösten mukaisiksi, 2 kohdassa mainitaan saman asetuksen 65 artikla nimenomaisesti niiden määräaikoja koskevien säännösten joukossa, jotka jäävät säännöksen soveltamisalan ulkopuolelle. Se, että asetuksen N:o 207/2009 81 ja 82 artiklan säännökset eivät ole tältä osin sopusoinnussa, ei kuitenkaan estä katsomasta, että säännökset, jotka koskevat määräaikoja EUIPO:n ”suhteen”, eivät voi koskea unionin tuomioistuimissa tapahtuvan muutoksenhaun määräaikoja näissä kahdessa tilanteessa.
- 52 Valituslautakunta totesi siten valituslautakuntien kirjaamon tavoin perustellusti, ettei sillä ollut toimivaltaa tutkia kantajan esittämää pyyntöä menetetyn määräajan palauttamisesta, ja kolmas kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Muut kanneperusteet

- 53 Edellä 52 kohdassa oleva toteamus riittää kanteen – mukaan lukien asian palauttamisesta EUIPO:n käsiteltäväksi tehty vaatimus – hylkäämiseen ilman, että olisi tarpeen tutkia kahta muuta kantajan esittämää kanneperustetta, jotka ovat tehottomia, koska ne eivät voi – vaikka ne olisivatkin perusteluja – johtaa riidanalaisen toimen kumoamiseen.
- 54 Valituslautakunta jätti nimittäin valituslautakuntien kirjaamon 29.8.2014 päivätystä kirjeestä tehdyn valituksen tutkimatta tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisen takia. Tältä osin riittää, että yksi valituslautakunnan hyväksymistä tutkimatta jättämisestä koskevista perusteista on perusteltu – kuten edellä olevassa 52 kohdassa on todettu – jotta nyt käsiteltävää riidanalaisesta päätöksestä nostettua kannetta ei voida hyväksyä (ks. analogisesti useista perusteista, joiden johdosta komission päätös on perusteltu, tuomio 6.11.1990, Italia v. komissio, C-86/89, EU:C:1990:373, 20 kohta ja tuomio 14.12.2005, General Electric v. komissio, T-210/01, EU:T:2005:456, 42 ja 43 kohta, tai unionin yleisen tuomioistuimen hyväksymistä useista lainvastaisuutta koskevista perusteista tuomio 18.3.1993, parlamentti v. Frederiksen, C-35/92 P, EU:C:1993:104, 31 kohta tai vielä unionin yleisen tuomioistuimen hyväksymistä useista kanteen hylkäämisestä koskevista perusteista määräys 24.1.1994, Boessen v. TSK, C-275/93 P, EU:C:1994:20, 25 ja 26 kohta).

55 Erityisesti kantajan toisesta kanneperusteesta, jonka mukaan valituslautakunta on rikkonut asetuksen N:o 207/2009 65 artiklan 5 kohtaa vahvistaessaan, että ensimmäisen päätöksen tiedoksiantamispäivä, joka asetetaan unionin yleisessä tuomioistuimessa nostettavan kanteen määräajan laskemisen perustaksi, oli 20.12.2013, on todettava, että EUIPO on katsonut perustellusti, että kyseinen kanneperuste on tehoton valituslautakunnan sitä kysymystä koskevan päättelyn osalta, joka johti menetetyin määräajan palauttamisesta esitetyn pyynnön tutkimatta jättämiseen tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisen takia.

Oikeudenkäyntikulut

56 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan EUIPO:n oikeudenkäyntikulut tämän vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Monster Energy Company velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Julistettiin Luxemburgissa 8 päivänä kesäkuuta 2016.

Allekirjoitukset